

Příběhy našich sousedů

Prof. Pavel Preiss

Škola: Základní škola Fr. Plamínkové, Praha 7

Vyučující: Mgr. Kateřina Střelická

Vypracovali: Petr Tlapa, Filip Tlapa, Jakub Šamlot, Julius Nosko

Dne: 6.5. 2015

Pan profesor Pavel Preiss se narodil 21. května 1926 v Praze na Vinohradech. Jako malý bydlel v domě na Vinohradech, kde bydlí dodnes.

„Já jsem Pražák, jak já s oblibou říkám, já su Pražák. Já su tedy Pražák, narodil jsem se na Vinohradech, nikoliv ale přímo v tomto domě, ale tento dům můžu za svůj rodný pokládat, protože jsem se v něm objevil tři dny nebo pět dní, než byla moje matka propuštěna z porodnice. Vyrůstal jsem tedy v tomto domě, na této zahradě. Jsem měl hrozně příma rodiče, ale výborný.

Nevím proč jsem zůstal jedináčkem, protože jsme byli rodinou katolickou a nadále jsem tedy katolíkem a hrdě se k tomu hlásím. Ale z neznámých důvodů, protože katolíci mívají často vícero dětí, v mém případě tomu tak tedy nebylo, jen jednou jsem slyšel takový náznak, že snad u matky to byl dost těžký porod. Oni to tady opravdu ještě moc neuměli. Zase nemyslete si opravdu, že se doba nehnula a nenechte si namluvit od takových zahnilých starců a stařen, že bývalo dobře. Skutečně medicína byla někdy téměř v plenkách. Opravdu mnoho se pohnulo k lepšímu.

Na základní škole se pan profesor naučil číst a psát. Jelikož škola nebyla nic moc, přešel na Druhé státní československé reálné gymnázium na Vinohradech, které také dostudoval.

„No ale potom jsem přešel na gymnázium a tam to začalo být zajímavější. Leč v druhém roce v sekundě, byl krach, krach republiky. A to moje rodina těžce snášela, protože jméno, jak patrně, mám německé.“

Již ve čtrnácti letech se rozhodl, že bude studovat dějiny umění, což se mu podařilo, jelikož studoval na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Na univerzitě zpíval ve sboru bas. Bohužel musel s tímto koníčkem přestat, jelikož měl problémy s dýcháním.

„Musím říct, že jsem udělal nejlepší věc, už v době té maturity, že jsem zpívání ponechal. Protože je to dost nebezpečné, samozřejmě je to moc příma, když si někdo vystuduje a chodí zpívat do sboru. Ale když někdo chce dělat dvě věci, abych tak řekl na profesionální úrovni, tak je to vyloučeno. Vždycky něco utrpí.“

Babička Pavla Preisse je velmi známá spisovatelka Gabriela Preissová. Hlavním tématem v jejich dílech je vesnická tragédie. Mezi její nejznámější díla patří: Čeledín a dcera ze statku a Obrázky ze Slovácka. Pavel Preiss napsal například: Česká barokní kresba, Reinen.

„Dědek vzal si prostě mladou dívku a oženil se s ní a to byla Gabriela Preissová, moje babička, tedy kterou možná znáte jako, nebo doufám, že znáte, jako autorku tedy ještě od posledních dramát z 90.let 19.stol., co jsou skutečně možné ještě na scéně i bez skvělé hudby Janáčkově je tomu v případě Její pastorkyně. Myslím si, že je to až udivující, jak se tato dramata vžila, musím říct, že se tak jako nadmu hrdostí nad tou svojí babičkou, která byla v podstatě velmi jednoduchý člověk. Ona to byla Středočeška a dost se k tomu ve svých knihách upírala.“

Pan profesor Preiss dostal povolávací lístek na vojnu k 53. praporu, kde dělal stavařské práce.

„Jsem dostal povolávací lístek, já čekal, že ho dostanu. Tušil jsem, co to bude a zjistil jsem, že jsem u pomocných technických praporů. U toho jsem pak setrval tři roky a tři měsíce, dovedete si představit, co to bylo za otravu? Ale já dnes říkám, že to taková ztráta času nebyla, poznal jsem víc jaksi život skutečně, protože my jsme byli stavaři. A ověřil jsem si tam pár skutečností, jedno bylo poučení: Zatímco lid nadšeně buduje socialismus, tak lidi na to serou. Takže, ale nemůžu si nějak stěžovat, že by nás tam někdo nějak sekýroval.“

Chtěli bychom poděkovat jak projektu Paměť národa, tak našim učitelům a samozřejmě i panu profesoru Pavlu Preissovi za hezké zážitky, spoustu nových informací.